

Beate Grimrud. Evighetsbarnen. Albert Bonniers förlag.

När författaren till "En dåre fri", Beate Grimrud för något år sedan gästade psykiatridagen i Linköping fick vi åhörare en sällsam upplevelse. Aldrig hade jag tidigare mött en författare som så obehindrad klev över gränser och trösklar och det med en ständig berättelse på gång. Ledigt och skenbart enkelt rörde hon sig mellan sjukt och friskt, hopp och smärtsam vanmakt. Det var som om Beate Grimrud hanterade en komplex värld med hjälp av berättelser. Och berättandet fortsätter.

En vinter i och kring Tantolunden i Stockholm. Fyra unga människor. Fyra universum i ett mikrokosmos. I romanen "Evighetsbarnen" står Siri och André i centrum. De har var sin nära vän som är långt ifrån enkla och åtkomliga. Alla befinner de sig i den unga vuxenåldern. Siri driver en klädbutik för secondhand. André är anestesijuksköterska på Södersjukhuset. Han har en katt inneboendes med egen vilja. Siri bär på ett barn som inte finns. Okända för varandra har de ändå sneplat åt den andres håll. Så korsas deras vägar med en slags skenbar slump.

Runt om dem tonar en rymd upp sig av ensamhet, förhoppningar och människor som på högst olika sätt söker överleva och finna sin plats i tillvaron. När Beate Grimrud föreläste på psykiatridagen vandrade hon hela tiden runt på scenen. Det gör hon också i sitt berättade. Hon betraktar sina gestalter och deras omvärld ur olika perspektiv. Ibland lite rastlöst, ibland eftertänksamt och ofta med en stor portion humor. Som då Siris mormor låter de besparingar hon samlat på sig för en jordenruntresa istället gå till en säkerhetsdörr för lägenheten. Det är bara för läsaren att följa med Beate Grimrud i en vacker och smärtsam promenad kring människans existens. Tills hon plötsligt lämnar oss att själva ta hand om våra djupaste frågor.

"Evighetsbarnen" är en slags bildningsroman, vad det innebär att kliva in i vuxenvärlden och att där inte förlora sig själv. En värld psykisk ohälsa inte är en slutstation utan snarare ett stycke av vägen. En bok att läsa när dagarna sakta ljusnar mot vår.

Jakob Carlander.